

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Ja, det kan godt være, at hr. Jens Hald Madsen gerne vil skabe mistro til, hvad der faktisk står. Men når der står i forslaget til vedtagelse: »Både palæstinensere og israelere skal have sikkerhed for at kunne leve uden terror og krig bag internationalt anerkendte grænser«, så synes jeg, der er tale om et overordentlig afbalanceret papir i den her henseende. Selvfølgelig gælder det lige fuldt, at begge parter må have den sikkerhed.

Det, jeg tror er vigtigt at også hr. Jens Hald Madsen forstår, er det, som den palæstinensiske udenrigsminister Nabil Shaath sagde til EU's udenrigsministerråd, da jeg deltog i det for 6 år siden. Han sagde:

Ja, ja, I skal gøre, hvad I kan for at hjælpe os med at løse den her konflikt, men I skal forstå en eneste ting; der er ikke tale om to ligeberettigede parter. De er tredive gange rigere end os, de har en overvældende militærmagt, halvdelen af vores folk er flygtninge.

Det er forskellen, og hvis ikke man forstår den forskel, så kan man heller ikke producere afbalancerede løsninger på den konflikt. Gennemsnitsindkomsten for en israeler er 21.000 dollar, for en palæstinenser 700 dollar.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jo, jeg forstår udmærket, for det, hr. Mogens Lykketoft egentlig siger, er, at fordi palæstinenserne har et dårligere udgangspunkt end israelerne, og det vedkender jeg, så skal de altså have lov til at gøre flere ting. Så skal Hamas have lov til ikke formelt at anerkende staten Israel. Så skal man åbenbart have lov til at kunne sende raketter af sted, fordi det altså er mere selvforsvar, end det er, når staten Israel gør det for at beskytte sin befolkning.

Og så vil jeg gerne tage et citat op, som hr. Mogens Lykketoft har fra Jyllands-Posten den 6. januar, hvor hr. Mogens Lykketoft siger: Vi tror, det er klogt at søge dialogen, også med Hamas. Mener hr. Mogens Lykketoft virkelig, at vi skal indgå i en tæt dialog med Hamas, som i den grad åbent støtter alle former for terrorisme, alle former for voldelig handling og ikke formelt vil anerkende staten Israel?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror, det er lige så relevant for verdenssamfundet og israelerne at søge samtaler med Hamas, selvfølgelig på et acceptabelt grundlag, som det var for den britiske regering at søge samtaler med Sinn Fein i Nordirland. Men det her handler jo ikke om – og det vil jeg godt præcisere – at nu finder hr. Hald Madsen noget som helst belæg for i noget, jeg har sagt, at jeg synes, det er mere legitimt at fyre raketter af, fordi man har en dårligere udgangsposition. Det handler det ikke om.

Det handler om at forstå konfliktens karakter, fordi forudsætningen for at løse en konflikt er, at man forstår dens karakter. Det er det, jeg beder om, og det har jeg ikke indtryk af er noget, hr. Hald Madsen endnu har forstået. Og med hensyn til anerkendelse af staten Israel mener jeg, at selvfølgelig skal det indtræde, men det, der er brug for her og nu, er et ubetinget afkald på voldsanvendelse fra begge parter.

Jeg skal gøre opmærksom på, at Egypten først anerkendte staten Israel juridisk, da man sluttede fred, og det er sådan set det, som også er med i min opfattelse, når jeg siger, at køreplaner ikke duer mere. Det er videnskabeligt bevist, at de ikke gør det. Man bliver nødt til at løse alt i et hug, skabe den legitime, levedygtige palæstinensiske stat, samtidig med at man får anerkendelsen af staten Israel.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kunne forstå, at hr. Mogens Lykketoft mente, at i hvert fald nogle af de borgerlige deltagere i debatten her havde en noget enøjet tilgang til problematikken. Det, jeg bidrog med, var at spørge hr. Naser Khader, om hr. Naser Khader mente, at det var legitimt, at Israel besvarer raketaanreb ved militære gengældelsesangreb. Jeg håber ikke, det var den bemærkning, som hr. Mogens Lykketoft opfatter som en enøjet tilgang til debatten.

Men netop fordi hr. Mogens Lykketoft er så optaget af ikke at være enøjet, så var det jo med en vis spænding, man afventede forslaget til vedtagelse, som hr. Naser Khader jo ikke ville løfte sløret for, men som først skulle offentliggøres af hr. Mogens Lykketoft, og der er jo to afsnit.

Det ene afsnit går ud på, hvad det er for sådan en forhandlingsløsning, man ønsker, og det andet afsnit er så en opfordring til, at man kritiserer Israels bosættelsespolitik og ekspropriati-